

Living a Connected Life:

The Secret to counting the Omer

This shiur is kindly sponsored by:

Bernard & Barbara Beer upon the yahrtzeit of Bernard's mother, Anna Beer, Chana Baila bat Rav Menachem Mendel HaLevi, ע"ה

Moishe & Paula Weinstein upon the yahrtzeit of Paula's father, Mordechai Schachter, Mordechai ben Yechiel Mechil HaLevi, ע"ה

Counting the What?

1. Siddur

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר :

Blessed are You, Lord, our God, King of the universe, Who sanctified us with His commandments and commanded us to count the Omer.

2. Vayikra 23:15

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר התנופה שבע שבועות תמימת תקינה:

And from the day on which you bring the sheaf of elevation offering—the day after the sabbath—you shall count off seven weeks. They must be complete:

Omer and Shai

עמר = 310

קרי
יקר

Keri vs. Yakar

3. Vayikra 26:27

וְאִם-בְּזָאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַכְתֶּם עִמִּי בְקָרִי:

But if, despite this, you disobey Me and remain hostile to Me,

4. Devarim 25:18

אֲשֶׁר קָרַף בְּדָרֶךְ וַיִּזְגַּב בָּךְ פְּלִי-הַנְּחֻשְׁלִים אֲחֵרֶיךָ וְאַתָּה עָנִי וַיִּגְעַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים:

how, undeterred by fear of God, he surprised you on the march, when you were famished and weary, and cut down all the stragglers in your rear.

5. Esther 6:13

וַיִּסְפֹּר הַמֶּן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְלִכְל־אֶהְבֵּיו אֵת פְּלִי-אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֵּאמְרוּ לוֹ חַכְמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מְרֻדְכַי אֲשֶׁר הִחְלִוֹת לַנְּפֹל לְפָנָיו לֹא-תֻבַּל לוֹ כִּי-נְפֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו:

There Haman told his wife Zeresh and all his friends everything that had befallen him. His advisers and his wife Zeresh said to him, “If Mordecai, before whom you have begun to fall, is of Jewish stock, you will not overcome him; you will fall before him to your ruin.”

6. I Shmuel 3:1

וַהֲבַעַר שְׂמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת-יְהוָה לְפָנָי עָלַי וְדַבַּר-יְהוָה הָיָה יָקָר בְּנַפְשִׁים הַהֵם אֵין חֲזוֹן גִּפְרָז: (ס)

Young Samuel was in the service of the LORD under Eli. In those days the word of the LORD was rare; prophecy was not widespread.

7. Shmos 17:12

וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ-אֲבָן וַיִּשְׂימוּ תַּחְתָּיו וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחֹר וְהָיוּ תְּמֻכּוֹ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד-כֵּן הִשְׁמָשׁ:

But Moses' hands grew **heavy**; so they took a stone and put it under him and he sat on it, while Aaron and Hur, one on each side, supported his hands; thus his hands remained steady until the sun set.

8. Targum Onkelos

וַיְדִי מֹשֶׁה יָקָר

The Definition of Omer

9. Mishna, Shabbos 79a

אבות מלאכות ארבעים חסר אַחַת. הזרע. והחורש. והקוצר. והמעמר. הדש. והזרה. הבורר. הטוחן. והמרקד. והלש. והאופה. הגוזז את הצמר. המלקנו. והמנפצו. והצובעו. והטונה. והמסד. והעושה שני כתי גירין. והאורג שני חוטין. והפוצע שני חוטין. הקושר. והמתיר. והתופר שתי תפירות. הקורע על מנת לתפר שתי תפירות. הצד צבי. השוחטו. והמפשיטו. המולחו, והמעבד את עורו. והמוחקו. והמסתכו. הכותב שתי אותיות. והמוחק על מנת לכתב שתי אותיות. הבונה. והסותר. המכבה. והמבעיר. המפה בפטיש. המוציא מרשות לרשות. הרי אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אַחַת :

This fundamental mishna enumerates those who perform the **primary categories of labor** prohibited on Shabbat, which number **forty-less-one**. They are grouped in accordance with their function: **One who sows, and one who plows, and one who reaps, and one who gathers sheaves into a pile, and one who threshes**, removing the kernel from the husk, **and one who winnows** threshed grain in the wind, and **one who selects** the inedible waste from the edible, and **one who grinds, and one who sifts** the flour in a sieve, **and one who kneads** dough, **and one who bakes**. Additional primary categories of prohibited labor are the following: **One who shears wool, and one who whitens it, and one who combs** the fleece and straightens it, **and one who dyes it, and one who spins** the wool, **and one who stretches** the threads of the warp in the loom, **and one who constructs two meshes**, tying the threads of the warp to the base of the loom, **and one who weaves two threads, and one who severs two threads** for constructive purposes, and **one who ties a knot, and one who unties a knot, and one who sews two stitches** with a needle, as well as **one who tears a fabric in order to sew two stitches**. **One who traps a deer**, or any living creature, and **one who slaughters it, and one who flays it, and one who salts its hide**, a step in the tanning process, **and one who tans its hide, and one who smooths it**, removing hairs and veins, **and one who cuts it** into measured parts. **One who writes two letters and one who erases in order to write two letters**. **One who builds** a structure, **and one who dismantles it, one who extinguishes a fire, and one who kindles a fire**. **One who strikes a blow with a hammer** to complete the production process of a vessel (Rabbeinu Hananel), and **one who carries out an object from domain to domain**. All these are **primary categories of labor**, and they number **forty-less-one**.

10. Mishna Torah, Hilchos Shabbos 8:6

המקבץ דבלה ועשה ממנה עגולה או שנקב תאנים והכניס החבל בהן עד שנתקבצו גוף אחד. הרי זה תולדת מעמר וחיב. וכן כל פיוצא כזה :

One who gathers together a cake of dried figs and makes a circle from it or pierces dates and strings them together to the point that are gathered into one body is surely [doing] a subcategory of binding, so he is liable. And likewise anything that is similar to this.

Omer at the times of Purim

11. Midrash Rabba 28:6

אמר רבי אבון ורבי נחמיה ורבי יעקב בר אבא בשם רבי יהודה ברבי סימון רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש היא, רבי יוחנן
אומר לעולם אל תהי מצות העמר קלה בעיניך שעל ידי מצות העמר זכה אברהם לירש את ארץ כנען, הדין הוא דכתיב
(**בראשית יז, ח**): (ונתתי לך ולזרעך אחריו, על מנת **בראשית יז, ט**): (ואתה את בריתי תשמר, ואיזה זה מצות העמר .

רבי לוי אמר היא שעמדה להם בימי המן, דאמר רבי לוי פינון שראה מרדכי את המן בא כנגדו והסוס בידו, אמר דומה אני שאין
רשע זה בא אלא להרגני, ונהוון תלמידיו ותבין תניין קמוי, אמר להם עמדו וברחו שפא תפכו בגחלת. אמרו ליה בין לקטל בין
לחיי אנו עמד ולא נשבור, מה עשה נתעטר בטליתו ועמד בתפלה לפני הקדוש ברוך הוא, ותלמידיו תבין תננו, אמר להם במה
אתם עוסקים, אמרו לו במצות העמר שהיו ישראל מקריבין במקדש ביום הזה. אמר להון הדין עמרא במאי הנה דדהב או דכסף,
אמרו לו דשעורין. אמר להון וכמה הנת טימי דידיה בעשרה קנטרין, אמרין ליה סגין בעשרה מנין. אמר להון קומי דנצחו עצרת
מכון לעשרת אלפים קנטרין דכסף. פינון דשמעת אסתר בן אפקת פרוזי בכל מדינתא ואמרה לא יפתח בר נש חנות בגו שוקא,
כל עמא יפקו להון, פרט' דיהודאי בעי למצטלבא. פינון דחסל מן מצלי אמר המן למרדכי לבוש הדין פורפירא והב הדין פלילא
על רישך וסק רכוב הדין סוסיא. אמר ליה שוטה שבעולם לית את ידע דאנא מן שקא ומן קטמא, אית בר נש לביש פורפירא
דמלכא דלא סחי, מה את בעי לבזוייא למלכותא. אזל בדיל בלנאי ולא אשכחיה, מה עבד אסר מטי וסתיה ועל מזגיה וקנחיה,
ועל אסתיה. פינון דחסל לבש פורפירא. אמר לו הב הדין פלילא דמלכא בראשך, אמר ליה אית בר נש יתיב פלילא דמלכא
ברישיה ולא מספר, מפני מה את בעי לבזוייא למלכותא. אזל בגין ספרא ולא אשכחיה, מה עבד אפיק מאני ספוריה וימיב
ומספר ליה, עד דהגוי יתיב ומספר ליה שרי מתנח, אמר ליה מה לך, אמר ליה נוי ליה להווא גברא מה אתא עלוי, מאן דעביד
קומוס בגרו, מאן דעביד קומוס קלטור, מאן דעביד מנסטאר פלטין, אתעביד בלנאי וספר. אמר ולינא חכים לאבוה דההוא
גברא שחיק טמיא בכפר קרינוס בלנאי וספר ואלין אינון מאנאי ספוריה, פינון דחסל מן מספרא ליה, אמר ליה קום רכוב על
הדין סוסיא, אמר ליה לית בי פח דאנא גבר סב, אמר ולית אנא גבר סב, אמר ליה ולא את גרמת לנפשך, אמר ליה קום דאנא
מימיה לך קדל ודרוס עלי וסוק ורכוב הדין סוסיא למקמא עליכון מה דאמר פתבכון (**דברים לג, כט**): (ויפחשו איביך לך ואתה
על במותימו תדרך. פינון שרכב על הסוס התחיל מקלס להקדוש ברוך הוא ואמר (**תהלים לב, ד**): (ארוממה ה' כי דליתני, ה'
אלהי שונעתי אליה ותרפאני ה' העלית מן שאול נפשי. תלמידיו מה אמרו (**תהלים לה, ו**): (זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו כי
רגע באפו וגו'. אותו רשע מהו אומר (**תהלים לו, ח**): (ואני אמרתי בשלוי וגו' ה' ברצונך העמדתה להררי עז. אסתר מה אמרה
(**תהלים לו, ט**): (אליה ה' אקרא, מה בצע בדמי ברתתי אל שחת היודע עפר הנגיד אמתה. ישראל מה אמרו (**תהלים לא, יב**):
שמע ה' ורחמי, הפכת מספדי למחול לי. אמר רבי פנחס וברקריאת שמע הנה עוסק ולא הפסיק, שנאמר (**תהלים לג, יג**): (למען
זמרה כבוד.

12. Maharal, Ohr Chadash 6:11

וכאשר רצה המן לעקור את ישראל, לא היה יכול מפני שאנו מביאין העומר, שאנו מקבלין השם יתברך לאלוה, שהוא מנהיג את העולם הטבעי, כי הוא אדון הטבע, ולפיכך אנו מביאין אליו את העומר. מצד זה ראוי שיהיה הקב"ה מנהיג עולמו שלא ימסר ישראל להריגה, ויהיה נשאר קיים מנהגו של עולם. אף כי אין כאן נס נגלה כמו שהיה בקריעת ים סוף ושאר הניסים. ולפיכך במגילה הזאת לא תמצא שם קדוש שאינו נמחק, כי לא נראה בהנהגה הזאת הטבעית שמו הגדול שמחדש ניסים, רק ברמז בלבד נזכר. וכל זה בודאי כי הוא יתברך מנהיג את הטבע, אף כי האדם חושב כי הטבע מעשה ה' הוא, והטבע הוא שליח הקב"ה. ומפני כך נס הגאולה הזאת היה הכל* בטבע*, מצד שהוא יתברך מנהיג הטבע, ועל ידי זה גאלם.

From the Same Starting Point

13. Vayikra Rabba 28:3

אמר רבי ברכיה, אמר הקדוש ברוך הוא למשה לה אומר להם לישראל פשהייתי נותן לכם את המן הייתי נותן עמר לכל אחד ואחד מכם, הן הוא דכתיב (שמות טו. טו): (עמר לגלגלת, ועכשיו שאתם נותנים לי את העמר אין לי אלא עמר אחד מכלכם, ולא עוד אלא שאינו של חטים אלא של שעורים, לפיכך משה מזהיר את ישראל ואומר להם: וקבאתם את עמר.

Connecting to the Land

14. Devarim 11:10-12

כי הארץ אשר אתה בא-שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את-זרעך והשקיית ברגלך כגן הירק:

For the land that you are about to enter and possess is not like the land of Egypt from which you have come. There the grain you sowed had to be watered by your own labors, like a vegetable garden;

וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שְׁמָהּ לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקִעֹת לְמַטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּהֲמֶימָם:

but the land you are about to cross into and possess, a land of hills and valleys, soaks up its water from the rains of heaven.

אֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֲלֶיהָ דְבַר אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֲלֶיהָ כִּי מֵרִשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה: (ס)

It is a land which the LORD your God looks after, on which the LORD your God always keeps His eye, from year's beginning to year's end.

Connecting to Time

15. Ramban, Shmos 13:16

ובעבור כי הקב"ה לא יעשה אות ומופת בכל דור לעיני כל רשע או כופר, יצוה אותנו שנעשה תמיד זכרון ואות לאשר ראו עינינו, ונעתיק הדבר אל בנינו, ובניהם לבניהם, ובניהם לדור אחרון והחמיר מאד בענין הזה כמו שחייב כרת באכילת חמץ (**שמות י"ב:ט"ז**) (ובעזיבת הפסח) **במדבר ט יג**, (והצריך שנכתוב כל מה שנראה אלינו באותות ובמופתים על ידינו ועל בין עינינו, ולכתוב אותו עוד על פתחי הבתים במזוזות, ושנזכיר זה בפינו בבקר ובערב, כמו שאמרו (**ברכות כא**) (אמת ויצב דאורייתא, ממה שכתוב) **דברים טז ג** (למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך, ושנעשה סכה בכל שנה :

וכן כל כיוצא בהן מצות רבות זכר ליציאת מצרים והכל להיות לנו בכל הדורות עדות במופתים שלא ישתכחו, ולא יהיה פתחון פה לכופר להכחיש אמונת האלהים. כי הקונה מזוהו בזו אחד וקבעה בפתחו ונתכוון בענינה כבר הודה בחדוש העולם ובידיעת הבורא והשגחתו, וגם בנבואה, והאמין בכל פנות התורה, מלבד שהודה שחסד הבורא גדול מאד על עושי רצונו, שהוציאנו מאותו עבדות לחירות וכבוד גדול לזכות אבותיהם החפצים ביראת שמו: